

Sygn. akt IV K 472/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W., IV Wydział Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Paulina Puzia

Prokurator: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2018r.

sprawy **K. S.**, s. J. i J., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w W. przy ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I badanie – 0,37 mg/l, II badanie – 0,34 mg/l, III badanie – 0,32 mg/l, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w W. sygn. akt VIII K 380/16 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 i 4 kk

orzeka:

I. Oskarżonego K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tą zmianą, że ustala, że oskarżony był uprzednio skazany wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. w sprawie IV K 1999/07 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz w sprawie VIII K 360/16 za kierowanie pojazdem mechanicznym w pod wpływem środka odurzającego i za to na podstawie art. 178 a § 1 i 4 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza na poczet kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 20.05.2018r. godz. 8:00 – 21.05.2018r. godz. 10:30 zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

V. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego z ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt IV K 472/18

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił co następuje:

W dniu 20 maja 2018 roku K. S. kierował w W. przy ul. (...) samochodem marki V. (...) o nr rej. (...). Został tam około godziny 8:00 zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji którzy w trakcie interwencji poddali go badaniom na zawartość alkoholu. W ten sposób ustalono, że był o nietrzeźwy, a kolejne badania wykazały odpowiednio - I badanie – 0,37 mg/l, II badanie – 0,34 mg/l, III badanie – 0,32 mg/l. K. S. był wcześniej skazany wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. w sprawie IV K 1999/07 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz w sprawie VIII K 360/16 za kierowanie pojazdem mechanicznym w pod wpływem środka odurzającego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołu zatrzymania osoby (k. 2), protokołu użycia alkometru (k. 4), zeznań świadka M. K. (k.6), wyjaśnień oskarżonego (k. 60) oraz danych o karalności (k.14-16) i odpisu wyroków (k. 21,22 i 23-24) 47-48).

Oskarżony w trakcie rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że zdarzenie to było spowodowane tym, że przed zdarzeniem pokłócił się z narzeczoną i wypił kilka piw, a rano chciał po nią pojechać samochodem. Dodał, że wcześniej orzeczone kary ograniczenia wolności wykonał.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na uwzględnienie. Nie pozostawiają one wątpliwości, że oskarżony wcześniej spożywał alkohol i prowadził pojazd w miejscu i czasie wskazanym w zarzucie aktu oskarżenia mimo, że był jeszcze nietrzeźwy. Korespondują one z treścią pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie.

Za nie budzącą wątpliwości uznać należy treść protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. alcometru A 2.0 nr 258/94, który potwierdza że K. S. kierując w/w pojazdem w chwili jego zatrzymania znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 kpk Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści. Dowód z zeznań świadka M. K. Sąd przeprowadził w trybie art. 392§1 kpk w zw. z art. 394§1 kpk uznając, że bezpośrednie przeprowadzanie tego dowodu nie jest niezbędne, a żadna ze stron się temu nie sprzeciwiła. Zeznania te potwierdzają ustalenia postępowania przygotowawczego, a oskarżony im nie przeczył. Nadto zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w dokumentach załączonych do akt sprawy i tym samym Sąd uwzględnił je w całości uznając za spójne, kompletne i korespondujące z innymi dowodami.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, iż вина oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości, a więc swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy w próbie krwi pobranej od badanego występuje stężenie powyżej 0,5 promila alkoholu. Jak wynika z protokołu badanie przeprowadzono Alkometrem A 2.0 w sposób prawidłowy, a uzyskane wyniki jednoznacznie wskazywały, że badany kierowca był nietrzeźwy. Co więcej oskarżony w/w samochód prowadził wówczas będąc uprzednio dwukrotnie prawomocnie skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. Tym samym swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 i 4 kk.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd potraktował uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa godzące w różne dobra tj. mienie, życie i zdrowie, narkotykowe a także przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i pod wpływem środka odurzającego (k.13-16, 21-24).

Okoliczności łagodzące stanowi jedynie przyznanie się do winy przez oskarżonego oraz wyrażenie skruchy z powodu swojego zachowania.

Wymierzona oskarżonemu kara roku pozbawienia wolności jest adekwatna zarówno do stopnia winy jak również stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i spełni wobec oskarżonego wychowawcze i zapobiegawcze cele, jak również będzie sprawiedliwa w odczuciu społecznym.

Jednocześnie Sąd rozważył czy całokształt zebranych w toku sprawy okoliczności musi skutkować orzeczeniem bezwzględnej kary pozbawienia wolności czy też wystarczającym będzie jej orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju bądź z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wobec uprzedniego skazania na kary pozbawienia wolności jej ponowne orzeczenie – z warunkowym zawieszeniem wykonania – nie było możliwe. Zdaniem Sądu właściwości i warunki osobiste oskarżonego nie uzasadniają zresztą przyjęcia, aby mimo niewykonywania kary on przestrzegwał w przyszłości porządku prawnego, a w szczególności, że nie popełni ponownie przestępstwa, bowiem przypisane mu w tej sprawie popełnił mimo uprzedniego skazania na bezwzględną karę pozbawienia wolności i w niespełna 8 miesięcy po tym skazaniu. W tej sytuacji trudno przyjąć, aby skuteczne względem niego mogły być kary łagodniejszego rodzaju i mimo możliwości wynikającej z dyspozycji art. 37 a kk Sąd nie znalazł podstaw ku temu, aby z niej skorzystać. Orzeczenie kary ograniczenia wolności byłoby w tym przypadku niesprawiedliwe i mogłoby wywołać przekonanie o tym, że wymierzona kara nie uwzględnia uprzednich skazań i premiuje oskarżonego dlatego, że tym razem stopień jego nietrzeźwości nie był znaczny, a on sam przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Sąd kierował się tym, aby orzeczona kara, oddziaływała na oskarżonego nie tylko poprzez jej surowość i dolegliwość, ale też wskazywała na nieuchronność sankcji, nieopłacalność popełniania przestępstw i ugruntowała w nim poczucie szacunku i respektu dla obowiązywania ogólnie przyjętych norm i wartości chronionych przez porządek prawny. Zdaniem Sądu opisana przez oskarżonego sytuacja poprzedzająca jego czyn w żadnym stopniu nie usprawiedliwia jego zachowania polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Biorąc powyższe pod uwagę, a także fakt, iż od czasu poprzedniej karalności oskarżonego upłynęło zaledwie 8 miesięcy, Sąd uznał, że orzekanie bezwzględnej kary pozbawienia wolności jest niezbędne.

Sąd był zobligowany również do orzeczenia obok kary także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznym dożywotnio – z uwagi na warunki o jakich mowa w art. 42§3 kk. Orzeczono wobec niego także świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie wynikającej z dyspozycji art. 43a§2 kk.

Na poczet orzeczonej kary stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie.

Uwzględniając sytuację majątkową i finansową oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.